

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma: 2.Pf.20.561/2022/4.

A felperes:

felperes, felperes címe

A felperes képviselője:

Kummer Ügyvédi Iroda, ügyvéd címe, ügyintéző: dr. Kummer Ákos ügyvéd

Az alperes:

I.r. alperes, I.r. alperes címe – I. rendű

II.r. alperes., II.r. alperes címe. – II. rendű

Az alperes képviselője:

Nagy János Ügyvédi Iroda, ügyvéd címe, ügyintéző: dr. Nagy János ügyvéd – az I. és II. rendű alperesek képviselőjében

A per tárgya: sajtó-helyreigazítás

Az elsőfokú bíróság: Fővárosi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma: 39.P.21.451/2022/12.

í t é l e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a II. rendű alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 12.000 (tizenkettőezer) forint + áfa perköltséget, valamint a Magyar Államnak külön felhívásra 48.000 (negyvennyolcezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

[1] Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az I. rendű alperest, hogy az ítélet jogerőre emelkedését követő 5 napon belül egyrészt az általa szerkesztett www.portál internetes portálon a 2022. május 9-én „cikk címe” címmel megjelent cikk címe alatt, a szöveg előtt elhelyezve, amíg a cikk a honlapon megtalálható, de legalább 30 napig tegye közzé; másrészt a www.portál internetes portál kezdőoldalán 24 órán keresztül az eredeti cikk megjelenési helyével azonos helyen és betűszedéssel önálló hírként, „Helyreigazítás a „cikk címe” címmel tegye közzé az alábbi közleményt:

„Helyreigazító közlemény:

A 2022. május 9-én a „cikk címe” címmel megjelent cikkben valótlanul állítottuk, hogy a felperes dátum-i tisztújító kongresszusa előtt az oda küldöttéket delegáló alapszervezetek több mint egyharmadát, 91-et az elmúlt hónapokban alapították, és mindezt elsősorban a nemi erőszak gyanújába keveredett személy1 aktív közreműködésével tették.

A valóság ezzel szemben az, hogy a felperes 2022. májusi tisztújítását megelőző hónapokban alapított alapszervezetek száma az általunk írtak tizedét sem érte el.”

Kötelezte a II. rendű alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 76.200 forint perköltséget, továbbá az állami adóhatóság külön felhívására, az abban közölt időben és módon a Magyar Államnak 36.000 forint illetéket.

[2] Határozatában hivatkozott a sajtószabadságról és médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (Smtv.) 10. §-ára és 12. §-ára, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 199. § (2) bekezdés bc) alpontjára, a 275. § (1) és (2) bekezdésére, a 276. § (5) bekezdésére, a 495. §-ára, Pp. 497. § (2) bekezdésére és 498. §-ára, továbbá a Kúria PK 12., 14. és 15. számú állásfoglalásaira.

[3] Rögzítette, hogy a kifogásolt közlés tényállítás jellege nem volt vitatott a felek között, az I. rendű alperes azzal védekezett, miszerint az valós. A felperes állította, hogy a tisztújító kongresszusát megelőző hónapokban, 2022 januárjától mindösszesen két alapszervezet került létrehozásra, ennek igazolására csatolta a Székesfehérvári Törvényszék előtt folyamatban volt per, ügyszám számú tárgyalási jegyzőkönyvbe foglalt tanúvallomást tanú2 részéről. Az I. rendű alperes a közlése valóságának bizonyítására tanúbizonyítási indítványt terjesztett elő, azonban nem adta elő, hogy a 91 alapszervezetet mikor, ki és hol

hozta létre, mely kötelezettségének az erre irányuló többszöri bírói kérdés ellenére nem tett eleget.

[4] Kiemelte, hogy a Pp. 199. § (2) bekezdés bc) alpontja tényállás szolgáltatási kötelezettséget ró az alperes terhére az érdemi védekezés körében. Nem a tanúvallomás szolgál arra, hogy az arra köteles fél helyett, a nyomban megtartandó érdemi tárgyaláson meghallgatandó tanú elmondása szolgáltassa a tényállást. A perkonzentráció, továbbá a felek eljárás támogatási kötelezettségének, valamint a peranyag szolgáltatási kötelezettség elve és a Pp. 496. § (1) bekezdése szerinti speciális szabályok összevetése alapján az állapítható meg, hogy a sajtó-helyreigazítási perben nem teljesíthető olyan bizonyítási indítvány, amelyre vonatkozóan az ellenérdekű fél teljeskörűen nem tudja a nyilatkozatát, a bizonyítási indítványait előterjeszteni.

[5] Az I. rendű alperesnek konkrét tényelőadást kellett volna tennie arra vonatkozóan, hogy a cikkben állított 91 alapszervezetet ki, mikor, hol alapította, nyilatkoznia kellett volna arról is, hogy ezek közül melyek alapításában vett részt az írással egyezően aktívan személyl. Mindezen konkrét I. rendű alperesi tényállítások hiányában a felperes elesne attól a lehetőségtől, hogy a perfelvételi szakban olyan bizonyítási indítványt terjesszen elő, amely az I. rendű alperesi konkrét tényállítások cáfolatára alkalmas. Miután a sajtó-helyreigazítási perben utóbizonyításnak, illetve perújításnak nincs helye, amennyiben a bíróság befogadná konkrét tényelőadás nélkül az I. rendű alperes bizonyítási indítványát, úgy a felperest megfosztaná attól a lehetőségtől, hogy saját tényállítását igazolja. A tényállítások eladásán túl a Pp. 498. § (2) bekezdés a) pontja alapján a tanúbizonyítási indítványt előterjesztő I. rendű alperesnek valószínűsíteni kellett volna azt, hogy az általa felajánlott bizonyítás alkalmas és eredményes lehet a védekezésében előadottak igazolására. Az I. rendű alperes által a perfelvételi tárgyaláson bemutatott hangfelvétel a cikk ezen tényállításait nem támasztja alá. Az abban rögzített nyilatkozat nem tartalmazza sem azt, hogy „kamuszervezet” alapítása a tisztújító közgyűlést megelőző hónapokban történt volna, sem pedig azt, hogy ez személyl aktiv közreműködésével történt.

[6] Az I. rendű alperesnek nyilatkoznia kellett volna arról is, hogy a tanú milyen módon van kapcsolatban a perben releváns információkkal. A bírói felhívás ellenére az I. rendű alperes nem tudott arra vonatkozóan nyilatkozni, hogy a tanúként meghallgatni indítványozott személy honnan szerzett tudomást a szervezetek létrehozásáról. Az I. rendű alperes nem adta elő azokat a konkrét tényállításait, amelyeket tanúvallomással igazolni kívánt volna, továbbá nem valószínűsítette azt, hogy az általa felajánlott tanúbizonyítás alkalmas és eredményes lehet a védekezésében előadottak igazolására és nem tudott nyilatkozni arról, hogy a tanúként meghallgatni indítványozott személy információi honnan származnak, ezért a tanúbizonyítási indítvány teljesítését a – helyesen – Pp. 276. § (5) bekezdése alapján mellőzte és az I. rendű alperest a helyreigazító közlemény közzétételére kötelezte.

A perköltségről a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján határozott.

[7] Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben az I. rendű alperes terjesztett elő fellebbezést, melyben annak hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítását kérte.

Álláspontja szerint tanú tanúként történő meghallgatása szükségszerű és elengedhetetlen volt, az eljárás során meghallgatott hangfelvétel alapján megfelelő módon valószínűsítette, hogy a tanú a felperesi, úgynevezett kamualapszervezetek alapításával kapcsolatosan megfelelő információkkal rendelkezik. Az elsőfokú bíróság megalapozatlanul utasította el az indítványát, a hiányolt adatokra vonatkozóan nem neki kell előadást tennie. A kötelezettsége annak valószínűsítése, hogy a tanú a perben bizonyítandó tények vonatkozásában érdemi információval rendelkezik, nem pedig arra vonatkozó nyilatkozat, hogy a tanú milyen előadást fog tenni. A felperes keresetét érdemben kizárólag a tanúvallomás eredményétől függően lehetett volna elbírálni, erre tekintettel pedig az eljárás megismétlése és a tanú meghallgatása mindenképpen indokolt.

[8] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte.

Kifejtette, miszerint az elsőfokú bíróság azt várta el az alperestől, hogy ő maga tegyen a perfelvétel körében olyan tényelőadást, amelyet egyrészt a tanúvallomásával tud igazolni, másrészt a felperes is meg tud cáfolni bizonyítási eszközökkel. Helytállóan hivatkozott arra az elsőfokú bíróság, hogy amennyiben helyt adott volna az alperes bizonyítási indítványának, akkor megfosztotta volna őt attól a lehetőségétől, hogy utólagos bizonyítással, vagy akár perújítással tudjon élni.

Az alperes azt várta el a tanútól, hogy a hiányos tartalmú ellenkérelmét kipótolván, helyette tegyen perfelvételi nyilatkozatként általa megteendő tényelőadást már az eljárás érdemi szakaszában.

A tanúként megnevezett személy az alperesek által hivatkozott műsorszámban sem tett olyan előadást, miszerint kamuszervezeteket alapítottak volna, ezen személy egyébként több mint két éve nem is a tagja a pártszervezetnek, pusztán vélekedése nem alkalmas a közlés bizonyítására. Az általa csatolt tanúvallomás cáfolja az alperesi közlést.

[9] Az I. rendű alperes fellebbezése nem megalapozott.

[10] A Fővárosi Ítéltábla a Pp. 379. §-ában vagy a 380. §-ában megjelölt, az elsőfokú ítélet kötelező hatályon kívül helyezésére okot adó körülményt nem észlelt, ilyen körülményre egyébként a fellebbező I. rendű alperes sem hivatkozott.

[11] A Pp. 370. § (1) bekezdése alapján a másodfokú bíróság felülbírálati jogkörét a – (2)-(4) bekezdésben foglalt eltéréssel – az erre irányuló fellebbezési kérelemre, csatlakozó fellebbezésre, ellenkérelemre tekintettel, azok korlátai között gyakorolja.

A Pp. 371. § (2) bekezdése alapján az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését a fél az ítélet megváltoztatására irányuló kérelem nélkül a Pp. 379-381. §-okban foglaltakra hivatkozva kérheti.

[12] Az I. rendű alperes a fellebbezésében csakis az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését kérte, ezért a Pp. 370. § (1) bekezdésében foglalt felülbírálati jogkör korlátaira tekintettel is a másodfokú bíróság kizárólag e körben bírálta felül az elsőfokú bíróság ítéletét, tehát az I. rendű alperes által hivatkozott eljárási szabálysértést, a tanú meghallgatására vonatkozó indítványa mellőzésének a helyállóságát vizsgálta.

[13] A Pp. 275. § (1) bekezdése szerint a bizonyítási indítványban a fél köteles megjelölni a bizonyítani kívánt tényt és a bizonyítási eszközt. A Pp. 284. § (1) bekezdése szerint a tanúbizonyítási indítványban be kell jelenteni a tanú nevét és idézhető címét.

[14] Az I. rendű alperes a perfelvételi tárgyaláson előadott ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte arra hivatkozással, hogy a sérelmezett tényállítás valós, indítványozta e körben tanú tanúkénti meghallgatását. Előadta, hogy a tanú azon tényre tud nyilatkozni, miszerint a sérelmezett állítás valós.

[15] Az I. rendű alperes tanúbizonyítási indítványa megfelelt a Pp. 275. § (1) bekezdésében foglaltaknak. Megjelölte, hogy tanú meghallgatását kívánja és azt is, hogy mely tényt kíván e módon bizonyítani.

[16] A sajtó-helyreigazítás iránt indított perek esetén azonban a bizonyítás elrendelése körében további speciális szabályok is érvényesülnek. Ezek egyike a Pp. 498. § (1) bekezdése második mondatának előírása, amely szerint a bizonyítéknak a tárgyaláson rendelkezésre kell állnia, vagy azt legkésőbb a perfelvételt lezáró végzés meghozataláig fel kell ajánlani.

Az I. rendű alperes ezen speciális szabálynak eleget tett, mivel az indítványa a perfelvétel lezárása előtt került előterjesztésre.

[17] A bizonyítás elrendelése körében további speciális szabály a Pp. 498. § (2) bekezdésének a) pontja, amely értelmében ahhoz az is szükséges, hogy a fél valószínűsítse, miszerint az általa felajánlott bizonyítás alkalmas és eredményes lehet a keresetben, illetve a védekezésben előadottak igazolására vagy cáfolatára. Ezen további feltétel teljesülésének a hiánya a Pp. 498. § (3) bekezdése szerint azzal a következménnyel jár, hogy a bíróság a bizonyítás elrendelését mellőzi.

[18] A jogszabály által megkövetelt valószínűsítés többféle módon is megtörténhet, azonban ezek jellemzője, hogy az nem igazolási kötelezettséget ró az indítványozó félre, de mindenképpen szükséges, hogy az alapján a bizonyítás eredményessége feltehető legyen. Az indítványozó félnek olyan helyzetbe kell hoznia a bíróságot, hogy eldönthetővé váljon az, hogy a bizonyítás alkalmas és eredményes lehet-e az előadottak igazolására, illetve cáfolatára.

[19] Az I. rendű alperes az ellenkérelmében azzal kívánta valószínűsíteni azt, hogy tanúl tanúvallomása alkalmas és eredményes lehet a védekezésében előadottak – tehát a sérelmezett közlés valóságának – igazolására, hogy ezen személy 2022. április hó 26. napján azt nyilatkozta egy műsorszámban, miszerint személy2 elnökségének biztosítása érdekében 90 kamuszervezetet hoztak létre. Az elsőfokú bíróság a tárgyalás anyagává tette ezen, a tanúbizonyítás alkalmasságának és eredményességének valószínűsítésére szolgáló hangfelvételt, amelyen a tanúként megnevezett személy úgy nyilatkozik „...most 90 ilyen kamu alapszervezetet készítenek arra elő...” A jelen perben kifogásolt közlés azonban arra vonatkozott, hogy a felperes a dátum-ei kongresszusára „...245 alapszervezet több, mint egyharmadát, 91-et az elmúlt hónapban alapították, elsősorban is megyében, még hozzá a nemi erőszak gyanújába keveredett személy1 aktív közreműködésével tették.” A sérelmezett közlés kétségtelen tényként állítja azt, hogy a már lezajlott tisztújító kongresszusig 91 úgynevezett „kamu alapszervezet”-et hoztak létre, elsősorban személy1 közreműködésével.

A bizonyítás alkalmassága és eredményessége körében hivatkozott hangfelvételen tanúl nem állítja azt, hogy az írás megjelenésekor már lezajlott, felperesi tisztújító kongresszuson „kamu alapszervezetek” képviselői vettek részt és azt sem, hogy ezen állítólagosan frissen alapított alapszervezeteket személy1 alapította volna elsősorban. tanúl arról beszél, hogy állítása szerint „kamu alapszervezeteket” készítenek elő a két héttel későbbi kongresszusra, a személy1ről pedig említést sem tesz.

[20] Az I. rendű alperes ezen hangfelvétellel kívánta valószínűsíteni, hogy a tanú meghallgatása alkalmas és eredményes lehet a védekezésében előadottak igazolására, azonban mivel a hangfelvételen elmondottak a fentiek szerint nem a jelen perben sérelmezett közlésre vonatkoznak, ezért érdemben helytálló volt az elsőfokú bíróság azon döntése, mely szerint a tanúbizonyítás lefolytatását mellőzte. Habár az elsőfokú bíróság ítéletének [37] pontjában a mellőzés jogalapjául a Pp. 276. § (5) bekezdését jelölte meg, a korábban kifejtettek szerint az helyesen a Pp. 498. § (3) bekezdése.

[21] Az I. rendű alperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a másodfokú bíróság a Pp. 500. § (1) bekezdése alapján a II. rendű alperest kötelezte perköltség megfizetésére, melynek mértékét a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3) bekezdése és (5) bekezdése, valamint a 4/A. §-a alapján állapította meg.

[22] A már hivatkozott Pp. 500. § (2) bekezdése alapján a II. rendű alperes köteles viselni a személyek polgári jogi védelmével kapcsolatos perekben érvényesülő tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt, az Itv. 39. § (3) bekezdés c) pontja és 46. § (1) bekezdése alapján számított 48.000 forint összegű fellebbezési eljárási illetéket, amelyről a 30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. § (2) bekezdése alapján rendelkezett a Fővárosi Ítéltábla.

Dr. Hercsik Zita s.k.
a tanács elnöke

Dr. Fintha-Nagy Péter László s.k.
előadó bíró

Dr. Virág Csaba s.k.
bíró